

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 57.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813812432/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

tidligt vil frembryde i al sin Bitterhed. — I Andre paastaae jo rigtignok at I ere frie — det klinger underligt, naar man betragter Eders Liv og Væren, men I maae jo selv vide det bedst. Lad saa være at det i Regelen er saa, at Kvinden kommer til Verden med Sørtiliv paa, uden hvilket den ikke vil anerkjende hende, ligesaa lidt som „Frue Kvinden" vilde yde af nogen Friar, der ikke havde „røde Buxer og ni Galer" — saa seer jeg dog at der gives Undtagelser, og det er i deres Navn jeg taler, som Repræsentant for dem at jeg fremsætter mig, og protesterer mod den Tvang, Samfundet udøver mod os.

Hvis Eders tidt gjentagne: „Vi ere frie, — vi have al den Frihed vi behøve!" ikke blot er en udenad lært Glossel, I sige frem uden at forbinde nogen Idee derved — hvis I virkelig sige det i Tjælsen af at intet Hensyn, I ikke selv ansee for ghlidigt, controUerer Eder, i den glade Anerkjendelse af at Friheden er i Eders egen Haand, og ikke hindres af noget ydre Baand, da vil det ikke være svært at vinde Eder for den Sag jeg plaiderer. Thi det er et Kjendtegn for den Friar, at han er fejsindet; kun Slaven er despotisk.

Og kun den feige Meningsløshed, eller den latfinsdigste Tankeløshed kan nægte at det er vilkaarligt, urimeligt, ja grammatikalsk urigtigt at ville conjugere Undtagelserne efter Regelen. Det er at benægte deres Identitet, og saaledes at benægte Vorherres med det Samme, da

det bog er ham, der har skabt dem. Troe I at han har taget Feil, at det var i Distraktion, han frembragte dem, da er det smukt at I komme ham tilhjælp ved at tilintetgjøre den Forskjel der er mellem dem og hans andre Skabninger, ja det er simpelt hen den christelige Kjærligheds Pligt, at skjule — selv Vorherres Synders Mangfoldighed! I antage rimeligviis at han begynder at gaae i Barndom, hvilket hans høie Alder efter al menneskelig Beregning maae tale for, og af puur Udelmodighed paatage I Eder Formhaderstabet over ham paa hans gamle Dage! Det er unagteligt et rørende Bevis paa uegennyttig Opoffrelse, men jeg veed fra paalidelig Kilde at han trods sin stigende Alder, endnu er rask og rørig (han sover ikke engang Middagssovn) og at der efter al — overmenneskelig Beregning er Udset til at han endnu vil staae i sin fulde Manddoms-Kraft, naar vi forlængst ere Støv. Vagt Eder for ham! Til en Tid kan han vel taale Eders „Legen Konge,“ men hvis I haandtere for slemt med hans Skabninger kan det vel være at han gjør en hastig Ende derpaa, til lidet Glæde for Eder.

Vær overbevist om at han har havt en Hensigt med at gjøre Undtagelserne forskjellige fra Regelen, og at I ikke kunne tilintetgjøre den, uden at tilintetgjøre Individet selv. Hvad Gud har adskilt kan Mennesket ikke forene, men vel forbinde, sammenlænke med Samfundets stærkeste Kæder. Men dette er ikke Veien til at opnaae Enhed, thi den Forskjellighed, som med Magt sængsles under den